

آئین و هنر در فرهنگ ایران

مقالاتی در باب ابعاد هنرهای آئینی در فرهنگ ایرانی

تألیف:

جبار رحمانی

فهرست

مقدمه	۱
『زمینه‌های افول نقالی در ایران امروز و لازمه‌های احیای آن』	۲۱
جبار رحمانی	
نمایزیق‌های ترکمن: بحثی در باب نمادهای کلیدی و آئینی فرهنگ	۴۷
جبار رحمانی، شهربانو کاملی	
نشانه‌شناسی فرهنگی نقوش سنگ قبور: با تأکید بر نقش شانه در تخت فولاد	
اصفهان	۹۱
جبار رحمانی، هاجر قربانی	
تحلیل فرهنگی نشانه عصا در نگارگری عصر قاجار	۱۲۹
جبار رحمانی، جیران سجادیان موسوی	
جنسیت و آئین در ایران آئین‌های وارونگی و آئین زن‌شاهی در ایران	۱۷۱
جبار رحمانی، یاسمون فرجزاد	
تقدی بر فیلم شهر زنان: از فیلم مردم‌نگارانه تا شبهمستند	۲۰۷
جبار رحمانی، یاسمون فرجزاد	
هنر، فرهنگ و معیشت مطالعه انسان‌شناختی رقص قاسم‌آبادی	۲۴۳
جبار رحمانی، عالمه شریفی	
ریخت‌شناسی سرودواره‌های آئینی شمال خراسان	۲۷۵
جبار رحمانی، پرستو جوزانی، مریم قرسو	
بررسی مردم‌شناختی پرده‌های دستدوز زنان در شهرستان بیرجند	۳۰۵
سیما پشارتی	

مقدمه

موضوع آئین‌ها در فرهنگ ایران، عموماً به آئین‌های مذهبی و به‌طور خاص به آئین‌های شیعی تقلیل یافته است و به‌همین دلیل بررسی این آئین‌ها بیش از آنکه در سنت دانشگاهی و ذیل مطالعات میان‌رشته‌ای آئین شکل بگیرد، عموماً در سنت مطالعات دینی و ذیل رویکردهای الاهیاتی و کلامی انجام شده است. آئین به‌متابه فرایندی برای بازنمایی، بازتولید و برساخت امری جدی در یک فرهنگ، نه تنها قابل تقلیل به یک عرصه محدود نیست، بلکه نقش کلیدی‌ای در همه ابعاد و زمینه‌های فرهنگ و جامعه در خود دارد. در سنت‌های علوم اجتماعی نیز مطالعه آئین‌ها محدود شده است به رویکردی از مردم‌شناسی سنتی و مطالعات کلاسیک فولکلور؛ که در نهایت ترسیم رمانیک از یک میراث فرهنگی است. از این لحاظ تحلیل‌های موجود از آئین‌ها یا در تقلیل‌گرایی رشتهدی محدود شده و هرکس از ظن خود آنها را بررسی کرده است و یا به عهد کلاسیک و مطالعات فولکلوریک تقلیل یافته‌اند. محدودبودن تجربه‌های میان‌رشته‌ای در فضاهای دانشگاهی ایران، و سیطره نوعی قیله‌گرایی رشتهدی سبب شده مطالعه زندگی و واقعیت‌های اجتماعی، تکرار داستان نمادین فیل و تاریکی باشد. هرچند در نهایت هر نوع مطالعه‌ای، نوعی تقلیل منظر گرایانه را در خودش دارد، اما اتخاذ رویکردهای میان‌رشته‌ای و تلاش برای تلفیق رشتهدان و رویکردها در یک مطالعه می‌تواند موجباتی برای بسط و توسعه رویکردهای علمی و فهم عمیق‌تر و چندبعدی از یک پدیده باشد.